

נאום יו"ר האופוזיציה ח"כ יאיר לפיד 17/5/2020 – השבעת הממשלה

הבניין הזה איבד היום סופית את אמונם של אזרחי ישראל. אנשים שונאים פוליטיקאים. שונאים פוליטיקה. לא חושבים שהיא מייצגת ערכים. בטח לא חושבים שהיא רלוונטית לחיים שלהם.

הם צודקים במיליון אחוז. הפוליטיקה לוקחת את הכסף שלהם, ולא נותנת כלום בתמורה.

אין כבר שום קשר בין הפוליטיקה לבין החיים האמיתיים של אנשים אמיתיים. בחיים האמיתיים אם העסק שלך בצרות - אתה חוסך. אם ההוצאות שלך עולות על ההכנסות, יצלצלו לך מהבנק ויודיעו לך שהם סגרו את הברז.

זה מה שקורה עכשיו לעשרות אלפי עסקים קטנים. למיליון ומאתיים אלף מובטלים. צימצומים, הידוק חגורות. אנשים מפוטרים בגלל הקורונה. אוכלים חסכונות.

בבניין הזה, בפוליטיקה, הקורונה היא תירוץ לעשות מסיבה מושחתת על חשבון משלמי המיסים.

אחרי כל הדיבורים הריקים על "ממשלת חירום" מקימים היום את הממשלה הגדולה ביותר, הבזבזנית ביותר, בתולדות ישראל. 36 שרים, 16 סגני שרים.

לזה אתם קוראים ממשלת חירום? 52 משרדים. יש בישראל נכון להיום פחות מ-50 מונשמים מקורונה. יש יותר שרים וסגני שרים ממונשמים. אפשר לשים שר ליד המיטה של כל חולה קורונה, יישארו שניים עודף.

זה לא רק הבזבז, זה הזלזול. הזלזול המוחלט במצוקה של הישראלים. במקום לעזור להם – מקימים היום על חשבונם משרדים מיותרים, רכבים, נהגים, לשכות, תקציבים, מקורבים. חגיגה במאות מיליונים. מעון רשמי לממלא מקום ראש הממשלה הזמני החילופי, עוד עשרות מיליונים. אף אחד כמוכן לא חושב למכור את המטוס. מטוס מיותר ב-780 מיליון שקל כשבמילא אין לאן לטוס.

בחיים האמיתיים של אנשים אמיתיים, אדם עם שלושה כתבי אישום לא יכול להיות סגן מנהל בית ספר, רופא במחלקה פנימית. הוא לא יכול להיות נהג של שר. הוא לא יכול להתקבל לבה"ד 1. להיות קצין בצה"ל. אף אחד לא יפקיד כיתת חיילים בידי אדם עם כתבי אישום.

בבניין הזה, שני רמטכ"לים של צה"ל נכנעו היום לאדם עם שלושה כתבי אישום פליליים חמורים.

אתם נשבעים היום אמונים, לאדם שעוד שבוע יעמוד למשפט על הפרת אמונים. על שוחד. על מרמה. בחיים האמיתיים אתה לא נותן לילדים שלך לשחק עם בן אדם כזה. פה בבניין הוא ראש הממשלה.

בחיים האמיתיים יש ערך למילה של בנאדם. להבטחה שנתת. זה משהו שאנשים אמיתיים לוקחים ברצינות. בחיים האמיתיים אף אחד לא רוצה שיגידו עליו שהוא שקרן. אבא שלנו לימד אותנו בגיל שבע - אסור לשקר. אם עמדת מול אנשים ונשבעת להם, לא תחזור בכך. יש מושג כזה: כבוד עצמי.

בחיים האמיתיים אם מיישהו מנסה להרוס את המשפחה שלך, אין מזה חזרה. אם מיישהו מקליט אותך בסתר, מפיץ עליך שקרים נוראים, יורד למקומות הכי נמוכים, אתה לא מתקרב יותר לבנאדם כזה. אנשים אמיתיים אומרים לעצמם: אם הוא עשה את זה פעם אחת, הוא יעשה את זה שוב.

פה בבניין ככל שפוליטיקאי מוכן לרדת נמוך יותר, הוא מצליח יותר. זה שירד הכי נמוך מכולם, מצליח יותר מכולם. להבטחות אין שום ערך. מילה של בנאדם זה המצרך הכי זול פה. המציאו לזה שם "אמנות האפשר". כל העריקים וגנבי הקולות, כל השרים לענייני כלום ושום דבר, הולכים מאולפן לאולפן ואומרים, "פוליטיקה היא אמנות האפשר." עד גבול מסויים. יש מקום שבו כבר אי אפשר. יש קווים אדומים. אתה לא מתפשר עם אנשים שפגעו בכל מה שקדוש ויקר לך, במשפחה שלך, במדינה שלך.

יש את ז'אנר המתנצלים. משפילי העניינים. אלה שאומרים: "זה לא מה שרציתי, אבל לא היתה ברירה." תמיד יש ברירה. תמיד אפשר לשמור על העקרונות שלך, בתנאי

אחד: שאתה מוכן לשלם את המחיר. אם קנו אותך, לפחות אל תמכור לנו שלא היתה ברירה. קנו אותך, יש לך מחיר, זה מה שאתה. היתה לכם הזדמנות לעמוד פה על הדוכן עם מנחם בגין, עם יצחק רבין. אנשים שהבינו שערכים זה משהו שצריך להלחם עליו. לא פחדו לעמוד מאחורי העקרונות שלהם. לא התייאשו. המשיכו להלחם גם כשהיה קשה. החמצתם את ההזדמנות להיות כמוהם. היא לא תחזור. בערכים ועקרונות אין הזדמנות שניה.

אתה לא יכול להפסיק להיות אדם ערכי והגון לשנה וחצי ואז לחזור. זה לתמיד. נגעת נסעת.

בחיים האמיתיים הישראלים הם האנשים הטובים בעולם. החודשים האחרונים היו תזכורת עד כמה. ילדים בני חמש-עשרה נוסעים להביא משלוחים מהסופר לניצולי שואה. שוטרים, חיילים, עושים את עבודתם בתנאים בלתי אפשריים. הצוותים הרפואיים בבתי החולים, יהודים וערבים, מסירות שאין שני לה. מסכנים את חייהם, בלי ציוד מגן, העיקר לטפל באחרים. קיבלנו בחודשים האלה תזכורת לעוצמתה של המשפחה הישראלית. לכוח של הביחד. ליכולת שלנו להתייצב מאוחדים אל מול סכנה.

זו המשמעות האמיתית של המילה "אחדות". לא הזיוף החלול והאינטרסנטי שאתם מציגים פה היום. אחדות אמיתית היא אחות ערבייה מבאקה אל גרבייה, שבזמן ניתוח מעבירה מלקחיים למתמחה מראשון לציון ששירת בגבעתי, שמעביר אותם לכירורג שעלה מרוסיה...

שמציל את חייו של ניצול שואה שלחם בסיני בששת הימים. זו אחדות בחיים האמיתיים. צוות של אנשים שיש להם משימה משותפת, שאוהבים ומאמינים אחד בשני.

הישראלים המופלאים האלה הם כל מה שהממשלה הזו לא תהיה לעולם.

תראו איך קמה הממשלה הזאת: אפס אמון בין השותפים. הכל דרך עורכי דין, דיונים בבתי משפט, דריסת חוקי יסוד. אנשים שלא מאמינים אחד לשני לאף מילה – זו לא "אחדות".

הסכם משפטי בין אינטרסנטים שלא סובלים אחד את השני - זו לא אחדות.

אין דבר כזה, לא יכולה להיות - "ממשלת אחדות בראשות בנימין נתניהו". אתה לא יכול שנים על גבי שנים לפצל את עם ישראל, לגרום לחצי אחד לשנוא את החצי השני, ואז להכריז על עצמך כראש ממשלת האחדות. כל הקריירה שלך מבוססת על דבר אחד: על היכולת לגרום לישראלים לכעוס אחד על השני. על הכשרון שלך להשתמש בשנאה ופחד.

תגיד דבר אחד שעשית כדי לאחד את הישראלים? בשביל מה אתם מקימים את הממשלה הזו? מה הרעיון שעומד מאחוריה? מה היא רוצה להשיג?

החזון היחיד שלכם הוא הג'ובים. הכסאות.

הייתי כבר בהשבעת ממשלות. גם מהצד של הקואליציה, גם מהצד של האופוזיציה. זה תמיד היה אירוע חגיגי. המשפחות ישבו נרגשות ביציע. השרים ישבו נרגשים סביב השולחן. לא הפעם. אנחנו יודעים בדיוק מה אתם חושבים אחד על השני.

אין דבר שאני יכול להגיד פה על הדוכן שיהיה גרוע ואלים ומכוער, כמו הדברים שאמרתם אחד על השני. שאתם עדיין אומרים אחד על השני מאחורי הגב. זה לא יחזיק מעמד כי זה עקום.

פתחתם את "איקאה" - תשאלו ב"איקאה" מה קורה לשולחן שמרכיבים אותו עקום. מה שמורכב עקום, מתפרק מהר. זה יתפרק מהר.

לישראלים מגיע יותר. אנחנו נהיה פה כדי להזכיר להם שאפשר גם אחרת. יש אפשרות אחרת, להנהגה אחרת. לא הנהגה שמעניין אותה רק כסאות ותיקים. הנהגה שמחוייבת לערכים. לשינוי שאנחנו רוצים להוביל.

זה השינוי שאנחנו נציע: לאהוב את היהדות, אבל להיאבק בכפיה דתית. להתייצב מול הגזענות. להלחם בשחיתות. לשמור על הדמוקרטיה שלנו מפני מבקשי נפשה. ומבקשי נפשה יושבים מולי.

לטפל בכעלי צרכים מיוחדים, בשכבות המוחלשות.

להקים ממשלה שלא זורקת החוצה ילד להט"בי, שלא מעליבה את אחינו הדרוזים בחקיקה משפילה. להוביל דרך של מרכז לאומי, ליברלי, פטריוטי. של כלכלה חופשית שלא משועבדת לאינטרסים. הנהגה שתגרום לבניין הזה להתחבר מחדש לישראלים.

לא בשביל פוליטיקאים ומקורבים, לא בשביל מונופולים ומגזרים, אלא בשביל האנשים שמחזיקים את המדינה הזו בחיים – אלה שמשרתים בצבא, הולכים למילואים, עובדים קשה כל החיים, משלמים מיסים גבוהים מדי. העצמאים, המתמחים הרפואיים שעובדים במשמרות של 26 שעות, המורות, הגנות. היזמים שיוצרים מקומות עבודה, העמותות שעושות את עבודת הקודש שהממשלה לא עושה.

כל האנשים שבזכותם קיימת הכלכלה הישראלית והחברה הישראלית. האנשים האלה מסתכלים עליכם עכשיו ואומרים לעצמם, "אנחנו לא מאמינים ששוב נדפקנו."

האנשים האלה מרגישים היום שבגדו בהם. הם צודקים. הם מרגישים שהמערכת הפוליטית בזה לערכים שלהם ותוקפת את אורח חייהם. הם צודקים.

מגיע לישראלים הטובים האלה שהבניין הזה יעבוד בשבילם. במקום כל הרוטציות ומשחקי הכסאות מגיעה להם ממשלה שתטפל בבעיות אמיתיות. שתעסוק בחינוך, שתלחם בשחיתות ובבירוקרטיה, שתסייע לעסקים קטנים, לא לעסקנים קטנים.

זה נראה כרגע רחוק. זה לא רחוק. זה נראה בלתי אפשרי. זה ועוד איך אפשרי.

כי מתחתם את החבל יותר מדי. כי המרחק בין החיים האמיתיים לפוליטיקה הפך להיות בלתי נסבל. כי הישראלים הם כל מני דברים – פראירים הם לא. הממשלה הזו לא מייצגת אותם, לא הוקמה בשבילם, לא רואה אותם ממטר. מגיע להם יותר. אנחנו נהיה פה כדי לתת להם יותר. אנחנו נהיה פה מפני שמדינת ישראל לפעמים לוקחת את הזמן שלה, לפעמים עושה טעויות, אבל היא תמיד חוזרת. כשהיא תחזור, היא תמצא אותנו פה.